lemsstaterna — kompletterar varandra och samordnar sitt arbete. I detta sammanhang är den privata sektorns deltagande och erfarenheter avgörande. Detta bör avspeglas i utformningen och verkställandet av programmen, framför allt för att undvika byråkratiska komplikationer.

Bryssel den 29 november 2000.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS

4.3. Anslagen för säljfrämjande åtgärder på inre marknaden bör stå i proportion till ambitionerna. Bristen på medel leder inte endast till att instrumentet blir mindre effektivt, utan även till att onödiga spänningar uppstår mellan utvalda sektorer och produkter.

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid förflyttningar av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte”

(2001/C 116/12)

Den 10 oktober 2000 beslutade rådet att i enlighet med artiklarna 37 och 152.4 b i EG-fördraget rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för jordbruk, landsbygdsutveckling och miljö, som ansvarade för det förberedande arbetet, antog sitt yttrande den 15 november 2000. Föredragande var Leif Erland Nielsen.

Ekonomiska och sociala kommittén antog vid sin 377:e plenarsession den 29–30 november 2000 (sammanträdet den 29 november) följande yttrande med 110 röster för, 1 emot och 1 nedlagd röst.

1. **Inledning**

1.1. Rädslan för rabies och andra smittsamma djursjukdomar medför i vissa medlemsstater restriktioner i samband med icke-kommersiell införsel av bland annat hundar och katter från andra medlemsstater eller tredje land. Kommissionens förslag innebär en harmonisering av det gemensamma externa skyddet samt en begränsning av de nationella restriktionerna. Vissa av sjukdomarna i fråga är endast intressanta ur djurhälsosynpunkt medan andra (så kallade zoonoser, och bland dessa särskilt rabies) också påverkar människorna. Harmoniseringen bör därför enligt kommissionen genomföras med den gemensamma beslutsproceduren.

1.2. Rabiessituationen i EU har förbättrats avsevärt genom oral vaccination av rävar i drabbade områden. Till följd av detta har Sverige och Storbritannien avskaffat sina tidigare karantänsystem och övergått till mindre restriktiva system. De rabiesfall som konstaterats inom gemenskapen beror på införsel av djur från rabiesdrabbade stadsområden i tredje land. Förslaget innebär skärpt kontroll av införsel från tredje land och baseras på yttranden från olika expertgrupper, bland annat Vetenskapliga veterinärkommittén.

1.3. Hundar och katter som transporteras mellan medlemsstater eller förs in från vissa preciserade tredjeländer och territorier, som ur en geografisk synvinkel kan jämställas med EU (Andorra, Island, Liechtenstein, Monaco, Norge, San Marino, Schweiz, Vatikanstaten, Isle of Man och Kanalöarna), skall enligt förslaget åtföljas av sin ägare eller av en annan fysisk person som har ansvaret för dem under transporten. Djuren skall kunna identifieras med hjälp av märkning eller transponder och åtföljas av ett intyg om rabiesvaccination, som med undantag för grundvaccination skall ha utförts under det senaste året med inaktiverat vaccin, i enlighet med WHO:s standard.

1.4. Sverige, Irland och Storbritannien kan utöver detta ställa kompletterande krav på analys av antikroppstiter minst sex månader före transporten och minst 30 dagar efter föregående vaccination. Dessa länder kan dock göra undantag från alla villkor avseende rabies vid införsel från medlemsstater, tredje land och territorier med samma status.

1.5. Vid införsel till EU från annat tredje land än de uppräknade krävs rabiesvaccination och antikroppstiter enligt samma regler som vid införsel till Sverige, Irland och Storbritannien, vilket innebär en skärpning av kraven för vissa medlemsstater. Dessutom kan Sverige, Irland och Storbritannien utfärda bestämmelser om karantän, som meddelas till kommissionen.

1.6. Transport mellan medlemsstater eller införsel från de preciserade tredjeländerna och territorierna av en rad andra djurarter än katter och hundar skall enligt förslaget inte omfattas av några djurhälsokrav. Detta gäller alla sorters spindeldjur och insekter, fiskar, groddjur, kräldjur och fåglar samt frett, kanin, marsvin och hamster. Denna uppräkning återfinns i en av förordningsförslagets bilagor.

1.7. Vid förordningens ikraftträdande kan emellertid en medlemsstat i särskilda situationer sända en begäran till kommissionen om tilläggsgarantier för andra sjukdomar än rabies. Kommissionen vill dessutom ha befogenhet att ändra och komplettera bilagorna om djurarter, länder och territorier samt djurhälsovillkor, detta under medverkan av Ständiga veterinärkommittén. Beslut att ta upp ytterligare tredjeländer i bilagan skall baseras på en utvärdering av veterinärmyndigheternas struktur och organisation, rabiessituationen, importföreskrifterna för köttätande djur samt gällande bestämmelser om utsläppande på marknaden av rabiesvaccin.

2. **Allmänna kommentarer**

2.1. ESK anser att det är nödvändigt att i görligaste mån förebygga och bekämpa smittsamma husdjurssjukdomar i EU och kandidatländerna och undvika att sådana sjukdomar kommer in vid införsel av djur från övriga tredjeländer. Efter EU:s utvidgning kommer nya gränsstater och djurtransporter över större områden att medföra en ökad risk för smittspridning. Precis som kommissionen föreslår bör de aktuella åtgärderna så långt möjligt baseras på vetenskapliga fakta.

2.2. Det är ytterst positivt att rabiessituationen i EU nu är under kontroll i medlemsstaterna. Det finns emellertid en betydande risk för spridning af rabies vid införsel från regioner där sjukdomen är endemisk. Att harmonisera de nationella bestämmelserna och upprätta ett gemensamt system för införsel av djur är därför påkallat. ESK konstaterar dock att det i förslaget talas om regionalisering och inte om en full harmonisering, vilket ofta kan vara befogat på djurhälsoområdet. De medlemsstater som aldrig varit rabiesdrabbade får således särskilt skydd, vilket tills vidare får anses vara berättigat.

2.3. Förebyggandet av rabies grundar sig i förslaget främst på att medlemsstaterna kan företa tillräckliga kontroller vid införsel från övriga tredjeländer. ESK anmodar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa största möjliga insats för att erbjuda optimala gränskontroller.

2.4. Som kommissionen föreslår är det lämpligt att tredjeländer och territorier som ur en geografisk och sjukdomsmässig synvinkel kan jämställas med EU också omfattas av samma regelverk. Detta förutsätter emellertid att man vid införsel till dessa länder och områden fullt ut tillämpar samma kontroll som vid införsel till EU.

3. **Särskilda kommentarer**

3.1. Transporter av hobby- och sällskapsdjur medför en rad andra sjukdomsproblem förutom rabies, och här kunde det vara lämpligt att vidta nödvändiga åtgärder för att undvika smittoöverföring till husdjur, med allt vad det innebär i form av kostnadskrävande bekämpningsåtgärder. Alla fågelarter, exempelvis hobbyhöns, duvor, papegojor m.fl., kan således vara bärare av elakartade och smittsamma sjukdomar (Newcastlesjuka, papegojsjuka och zoonoser, t.ex. Salmonella DT 104). Kampylobakter, som drabbar fjäderfäbesättningar, sprids bl.a. via sällskapsdjur som kommer i kontakt med orena vattenmiljöer (hundar, ormar, sköldpaddor m.m.).

3.2. Även om det således kan finnas åtskilliga argument för att införa åtgärder som syftar till att minska risken för smittspridning av dessa och andra sjukdomar i samband med transporter av hobby- och sällskapsdjur anser ESK detta vara ett administrativt oöverskådligt projekt, vars effekter dessutom inte skulle stå i rimlig proportion till risken för smittoöverföring via den vilda faunan.

3.3. Avlivning av djur som inte uppfyller kraven bör ske med respekt för Amsterdamfördragets protokoll om djurens välfärd.

3.4. ESK anser i övrigt att det är nödvändigt att minska de djurskyddsrelaterade problemen i samband med kommersiell införsel av exotiska djur.

3.5. Kommissionen bör efter fem år lägga fram en rapport om tillämpningen av bestämmelserna tillsammans med eventuella förslag till ändringar.

4. **Slutsats**

4.1. ESK kan med ovännämnda reservationer godta kommissionens förslag.

Bryssel den 29 november 2000.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Göke FRERICHS

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om ”Förslag till rådets förordning om ett års förlängning av finansieringen av vissa planer för förbättrad kvalitet och saluföring vilka godkänts enligt avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72”

(2001/C 116/13)

I enlighet med artikel 37 i EG-fördraget beslutade rådet den 20 oktober 2000 att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om ovannämnda förslag.

Sektionen för jordbruk, lantbruksutveckling och miljö, som förberett ärendet, antog sitt yttrande den 15 november 2000. Föredragande var José Manuel de las Heras Cabañas.

Vid sin 377:e plenarsession den 29–30 november 2000 (sammanträdet den 29 november) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 107 röster för, 1 emot och 2 nedlagda röster.

1. **Inledning**

1.1. I det förslag till förordning som behandlas i föreliggande yttrande utvecklas den första delen i överenskommelsen som träffades vid ministerrådets möte i Bryssel den 17 juli 2000. Rådet anmodade där kommissionen att föreslå att de stöd till odlare av nötter (mandlar, hasselnötter, valnötter och pistaschmandlar) och johannesbröd som upphör att gälla år 2000 skall fortsätta inom budgeten för 2001. Kommissionen uppmanades också att särskilt följa utvecklingen inom sektorn för nötter och johannesbröd inom ramen för den rapport som den före utgången av år 2000 skall lägga fram om ordningen för frukt och grönsaker.

2. **Bakgrund**

2.1. I vissa medlemsstater har de förbättringsplaner som genomförts sedan 1989 under en tioårsperiod i enlighet med avdelning IIa i förordning (EEG) nr 1035/72 haft stor betydelse för produktionens organisering, utbudets koncentration och förbättringen av produktions- och saluföringsstrukturerna. Planerna har också bidragit till att bevara odlarnas inkomster, något som i sin tur bromsat nedläggningen av nöt- och johannesbrödsodlingar i EU.

2.2. De särskilda problem som utmärker odlingen av nötter och johannesbröd beaktades dock inte i rådets förordning (EG) nr 2200/96 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, som upphävde dessa åtgärder. Åtgärderna i den förordningen har visat sig olämpliga och otillräckliga eftersom de inte har tagit hänsyn till dessa grödors särart.